

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	E.ON Produktion Danmark A/S	
OVER	Energitilsynets afgørelse af 11. marts 2013	
OM	navngivne kraftvarmeanlæg ejet af E.ON Produktion Danmark A/S er blokvarmecentraler omfattet af § 2 i undtagelsesbekendtgørelsen	24. september 2013 J.nr. 1021-13-60-30 ALP-EKN

NÆVNETS	Nævnformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN-	Professor, dr.scient.admin. Ole Jess Olsen
SÆTNING	Professor, cand.jur. & ph.d. Bent Ole Gram Mortensen
I SAGEN	Professor, cand.jur. & ph.d. Michael Gøtze Direktør Per Søndergaard

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse af 11. marts 2013 stadfæstes.
AFGØRELSE

E.ON Produktion Danmark A/S (herefter benævnt klager) har ved klage af 27. marts 2013 indbragt Energitilsynets afgørelse af 11. marts 2013 for Energi-klagenævnet. Ved afgørelsen af 11. marts 2013 traf Energitilsynet afgørelse om, at en række kraftvarmeanlæg ejet af klager ikke er omfattet af § 2 i undtagelsesbekendtgørelsen. Kraftvarmeanlæggene er installeret i en række allerede etablerede varmecentraler, der forsyner følgende bebyggelser: Ege-, Mølle-, Lyng- og Stengårdsparken, Hjortekær og Fortunen Midt, som er repræsenteret af advokat Asger Janfelt, Energi & Miljø Advokatfirma, og Vejlesøparken, som er repræsenteret ved advokat Marlene Hannibal, Advokatfirma Plesner. Klager er under sagens behandling ved Energiklagenævnet repræsenteret af advokat Eigil Worm, Advokatfirma Horten.

Sagens baggrund

Klager ejer en række lokale kraftvarmeanlæg, der er installeret i tidligere etablerede varmecentraler. Klagen drejer sig om klagers anlæg i varmecentralerne tilhørende følgende bebyggelser:

- Vejlesøparken
- Egeparken

- Mølleparken
- Lyngparken
- Stengårdsparken
- Fortunen Midt
- Hjortekær

Det fremgår af sagens oplysninger, at klager erhvervede kraftvarmeanlæggene i 2005 fra NESÅ. I bebyggelserne fandtes allerede varmecentraler, typisk med en installeret kedel. Klager etablerede efterfølgende kraftvarmeanlæggene i de allerede etablerede varmecentraler, så der på nuværende tidspunkt både er en kedel og et kraftvarmeanlæg. Kedlerne anvendes i spids- og reservelastsituationer. Varmen fra klagers kraftvarmeanlæg leveres til forbrugerne i de ovennævnte bebyggelser. Energitilsynet har under sagens behandling telefonisk oplyst til Energiklagenævnet, at klagers kraftvarmeanlæg, som er omfattet af klagen, ikke enkeltvis har en eleffekt på mere end 25 MW. Klagers anlæg har af Energitilsynet hidtil været betragtet som omfattet af varmforsyningslovens¹ prisbestemmelser i kapitel 4.

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP –EKN

Side 2 af 12

Klager rettede henvendelse til Energitilsynet ved brev af 28. september 2012. Klager oplyste heri, at det var klagers opfattelse, at de lokale kraftvarmeanlæg, som er ejet af klager, er omfattet af § 2 i undtagelsesbekendtgørelsen² og dermed er undtaget fra varmforsyningslovens prisbestemmelser i kapitel 4.

Ovennævnte spørgsmål er opstået som et selvstændigt spørgsmål i forbindelse med Energitilsynets forhandling med klager om effektuering af Energitilsynets tilkendegivelse af 26. juni 2012 om klagers koncerninterne samarbejdsaftaler. Energitilsynet behandler i øjeblikket en række klagesager om priserne på fjernvarme fra de anlæg, som er omfattet af den konkrete sag.

Energitilsynet har udtaget spørgsmålet om klagers kraftvarmeanlægs status i forhold til varmforsyningsloven til særskilt behandling, og tilsynet traf særskilt afgørelse herom den 11. marts 2013. Klager indbragte herefter ved klage af 27. marts 2013 Energitilsynets afgørelse for Energiklagenævnet.

Den påklagede afgørelse

Af Energitilsynets afgørelse af 11. marts 2013 fremgår blandt andet følgende:

”[...]

...

Afgørelse

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 om varmforsyning.

² Bekendtgørelse nr. 1332 af 2. december 2010 om undtagelse af biogasanlæg og blokvarmecentraler fra kapitel 4 i lov om varmforsyning.

Det er Sekretariatet for Energitilsynets vurdering, at § 2 i bekendtgørelse nr. 1332 af 2. december 2010 om undtagelse af biogasanlæg og blokvarmecentraler fra kapitel 4 i lov om varmforsyning ikke omfatter E.ON Produktions kraftvarmeanlæg som nævnt selskabets bilag til brev af 11. oktober 2012, herunder anlæggene "Vejlesøparken", "Egeparken", "Mølleparken", "Lyngparken", "Stengårdsparken", "Fortunen Midt" og "Hjortekær", fordi kraftvarmeanlæggene ikke falder ind under bestemmelsens krav om, at der skal være tale om "boligblokkens, virksomhedens eller den private eller offentlige institutions egen blokvarmecentral med levering af varme til boligblokkens, virksomhedens eller den private eller offentlige institutions eget forbrug".

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP –EKN

Sekretariatet vurderer, at der definitions-mæssigt er tale om anlæg omfattet af varmforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 3.

Side 3 af 12

...

[...]"

Afgørelsen er i sin helhed vedlagt som bilag 1.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at Energitilsynets afgørelse af 11. marts 2013 skal ændres således, at klagers anlæg er omfattet af undtagelsesbekendtgørelsens § 2. Til støtte herfor har klager blandt andet anført følgende:

- Kraftvarmeanlæggene er omfattet af varmforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og er dermed at betragte som blokvarmecentraler.
- Kraftvarmeanlæggene er blokvarmecentraler, som er omfattet af undtagelsesbekendtgørelsens § 2 til varmforsyningsloven og dermed ikke omfattet af varmforsyningslovens prisbestemmelser. Uenigheden mellem klager og Energitilsynet går navnlig på fortolkningen af begreberne "egen blokvarmecentral" og "eget forbrug" i undtagelsesbekendtgørelsens § 2.
- Prisreglerne i varmforsyningslovens kapitel 4 vedrører levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller biogas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. For sådanne leveringer sætter reglerne i kapitel 4 nærmere grænser for den pris, til hvilken der kan leveres, og også for de leveringsbetingelser, der kan anvendes. For at være omfattet af varmforsyningslovens og lovens begreb "levering", skal der være et økonomisk forhold mellem en leverandør (sælger) og en aftager (køber), jf. også begrebet "markedet", der forudsætter en købs-/salgssituation. Dette er

ikke tilfældet, når man producerer til sit eget behov. I denne situation kan der ikke være tale om priser eller betingelser, som er det varmemforsyningslovens prisbestemmelser retter sig mod. Prisbestemmelserne i kapitel 4 vedrører derfor kun den situation, at der er tale om en leverandør og en aftager, der indbyrdes aftaler pris og vilkår. En fritagelse fra varmemforsyningslovens prisbestemmelser i kapitel 4, må derfor nødvendigvis også vedrøre en sådan situation. Det giver ikke nogen mening at udstede en bekendtgørelse om undtagelse fra varmemforsyningslovens prisbestemmelser for forhold, som i forvejen ikke er omfattet af disse regler. Undtagelsesbekendtgørelsens § 2 kan derfor ikke vedrøre den situation, at den samme juridiske person både producerer varmen og udnytter den. Undtagelsen kan kun vedrøre den situation, at der er en juridisk person, der producerer varmen og en anden, der aftager og udnytter den, således at forholdet er omfattet af lovens kapitel 4, og dermed kan undtages derfra. Bekendtgørelsens ordlyd med "egen" central og "eget" forbrug, kan derfor ikke meningsfuldt forstås som, at der er tale om en kedel, som virksomheden selv ejer, og hvor den selv udnytter varmen herfra. Begrebet "egen" må forstås som en begrænsning i forhold til, at blokvarmecentralen skal være til brug for den pågældende bebyggelse og kun blive udnyttet til den bebyggelse, den er etableret til.

- Alle anlæggene er etableret til at forsyne en på forhånd afgrænset kreds, og kapaciteten er derfor på forhånd udnyttet. Der er ikke tale om åbne net, hvor andre kan blive tilsluttet. På denne baggrund er anlæggene at betragte som blokvarmecentraler. Det er afgørende, om anlægget er etableret alene til at forsyne den eller de pågældende bygninger, og om anlægget stadig alene forsyner disse bygninger. Dette svarer til Energitilsynets egen praksis om Lille Birkholm og Baastrup Ejerslav. Mange af klagers anlæg omfatter også den hidtidige kedelcentral, enten ved at klager har overtaget ejerskabet hertil eller ved at klager har overtaget produktionsretten hertil. I nogle tilfælde kan aftageren være ejeren af den hidtidige varmecentral, som dermed kan være et kollektivt kraftvarmeanlæg. Generelt er det klart, at der produktionsmæssigt er et nødvendigt samspil mellem kraftvarmeanlægget og kedlerne, som klager styrer, ligesom kraftvarmeanlægget typisk er opstillet i den hidtidige varmecentral. Uanset hvem der leveres til, ændrer det ikke ved, at der er tale om anlæg, der er etableret til at forsyne den bestemte afgrænsede bebyggelse – anlæggene er dermed blokvarmecentraler i varmemforsyningslovens forstand. Ejendommens ejerforhold er uden betydning – det fremgår ikke af lov eller lovforarbejder at en blokvarmecentral skal ejes af ejendommens ejer. Det afgørende er, at kapaciteten er beregnet på og afgrænset til den lukkede kreds. Om en blokvarmecentral i form af et kraftvarmeanlæg installeres i en

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP –EKN

Side 4 af 12

bestående varmecentral med kedler eller for eksempel i nyopført byggeri ved siden af, er ligeledes uden betydning for, om der er tale om en blokvarmecentral.

- Blokvarmecentraler kan også være kraftvarmeanlæg. Selv om der installeres kraftvarme i stedet for kedelvarme, er der stadig tale om en blokvarmecentral. Det fremgår utvetydigt af varmforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, at blokvarmecentraler også omfatter kraftvarmeanlæg. Blokvarmecentralerne blev således i 1990'erne omstillet til kraftvarme, uden at de hermed ændrede karakter fra at være blokvarmecentraler. Det fremgår af nugældende projektbekendtgørelses § 19, at blokvarmecentraler skal opføres som kraftvarmeanlæg medmindre andet er samfundsmæssigt fordelagtigt. Det som er afgørende, er om anlægget er dimensioneret til og beregnet til at forsyne en afgrænset kreds med varme. Det forhold, at der i overensstemmelse med forudsætningsskrivelserne i begyndelsen af 1990'erne er etableret kraftvarme, er således uden betydning for anvendelsen af undtagelsesbekendtgørelsen.
- Det er ikke et definatorisk krav, at en blokvarmecentral skal etableres i forbindelse med opførelsen af bebyggelsen. Det fremgår af lovmotiverne til den første varmforsyningslov, at dette "sædvanligvis" er tilfældet. Det, som er afgørende, er at blokvarmecentralen kun forsyner den pågældende bebyggelse med varme og ikke udgør en varmekilde for andre udefinerede net eller åbne net. En blokvarmecentral kan derfor sagtens opføres efterfølgende, ligesom der kan ske udskiftning af anlæg eller kedler eller udvidelse med et nyt anlæg eller kedel.
- Andelsselskaber og foreninger er selvstændige juridiske personer. Et andelsselskab eller en forening (eksempelvis et ejerlaug), der leverer til sine andelshavere/medlemmer, leverer således ikke til "sig selv" (dette ville i øvrigt heller ikke være en levering i juridisk forstand). Energitilsynets opfattelse er dermed i strid med grundlæggende begreber i dansk ret. Ole Hasselbalch skriver i sin bog, Foreningsret 4 (2011), side 27, at "Når den juridiske person er opstået, foreligger der ingen identitet imellem denne og deltagerne i den".

Energitilsynets udtalelse til sagen

Energitilsynet finder, at afgørelsen af 11. marts 2013 skal stadfæstes. Energitilsynet henviser til det i afgørelsen anførte. Herudover har Energitilsynet blandt andet anført følgende:

- Begreberne "egen blokvarmecentral" og "eget forbrug" i § 2 i undtagelsesbekendtgørelsen må forstås som levering fra sig selv til sig selv. Klager er i denne sammenhæng tredjepart, og derfor ikke omfattet af §

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP -EKN

Side 5 af 12

2, også selv om kraftvarmeanlæggene er at betragte som blokvarme-centraler. Klagers anlæg er derfor omfattet af varmemforsyningslovens prisbestemmelser i kapitel 4.

- I den påklagede afgørelse er det Energitilsynets vurdering, at klagers kraftvarmeanlæg definitorisk hører under varmemforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, og dermed er et kraftvarmeanlæg.
- Blokvarmecentraler er efter definitionen på en blokvarmecentral etableret i forbindelse med opførelsen af en bebyggelse, og er planmæssigt etableret med den kapacitet, der er tilstrækkelig for at levere varme til bebyggelsen, således at kapaciteten almindeligvis er fuldt udnyttet til bebyggelsens eget forbrug. Da klagers kraftvarmeanlæg blev installeret i de allerede etablerede varmecentraler, blev kapaciteten øget, da kedlerne i varmecentralerne typisk blev stående.
- Et andelsselskab, hvor samtlige fjernvarmeforbrugere er ejere, og tilsammen ejer anlægget 100 %, vil i - henhold til klagers argumentation - ikke være omfattet af varmemforsyningslovens prisbestemmelser, fordi levering i juridisk forstand så kræver, at anlægget er ejet af en anden end den, der forbruger varmen. Det er typisk ikke tilfældet med andelsselskaber. Det er Energitilsynets opfattelse, at kollektive varmeforsyningselskaber i form af andelsselskaber var og er omfattet af varmemforsyningslovens prisbestemmelser, da det er leveringen, der afgør forholdet i henhold til varmemforsyningslovens § 20, stk. 1.
- Det er afgørende i forhold til undtagelsesbekendtgørelsens § 2, at der dels er tale om en blokvarmecentral med en effekt op til 25 MW, dels at der udelukkende leveres til eget forbrug. Det er efter Energitilsynets opfattelse uden betydning for undtagelsen om blokvarmecentralens kapacitet er fuldt udnyttet. I Energitilsynets to afgørelser vedrørende Lille Birkholm og Ejerlauget Baastrup Park var der dels tale om, at kapaciteten ikke oversteg 25 MW, dels at leverancen var til eget brug. I begge afgørelser var der tale om samme ejer, der ejede både forsyningen og de tilsluttede ejendomme. De to afgørelser er derfor ikke sammenlignelige med forholdene i den påklagede afgørelse.

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP -EKN

Side 6 af 12

Ege-, Mølle-, Lyng- og Stengårdsparken samt Fortunen Midt og Hjortekærs synspunkter og bemærkninger

Bebyggelserne finder, at Energitilsynets afgørelse af 11. marts 2013 skal stadfæstes. I den forbindelse har advokat Asger Janfelt henvist til sine bemærkninger til sagen af 21. november 2012 til Energitilsynet. Heraf fremgår blandt andet følgende:

- Klager har en forkert opfattelse af varmemforsyningslovens og undtagelsesbekendtgørelsens begreber om "eget forbrug" og "levering". Eksistensen af et leveringsforhold i henhold til varmemforsyningsloven forudsætter ikke, at det kollektive varmemforsyningsanlæg og den bebyggelse anlægget skal forsyne, har forskellige ejere.
- Udtrykket "egen blokvarmecentral" må forstås således, at anlægget direkte eller indirekte har samme ejer som den boligblok, virksomhed eller institution, anlægget skal forsyne. Undtagelsen omfatter efter sin ordlyd således ikke varmepriserne for samtlige blokvarmecentraler i lovens forstand, men alene dem, hvor det nævnte ejermæssige sammenfald gør sig gældende.
- Eksistensen af et leveringsforhold i henhold til varmemforsyningsloven forudsætter ikke, at det kollektive varmemforsyningsanlæg og den bebyggelse, anlægget skal forsyne, har forskellige ejere. Navnlig på almenboligområdet vil der i de tilfælde, hvor boligafdelingen selv ejer den pågældende blokvarmecentral, som udgangspunkt består et leveringsforhold mellem boligafdelingen og lejerne. Noget andet er, at dette leveringsforhold – netop i kraft af undtagelsen i blokvarmebekendtgørelsens § 2 – ikke reguleres af varmemforsyningsloven, men af reglerne om betaling for varme og vand mv. i almenlejelovens³ kapitel 10. Undtagelsen i blokvarmebekendtgørelsens § 2 skyldes således blandt andet, at leveringsforholdet ellers ville være underlagt en dobbelt regulering i form af henholdsvis varmemforsyningsloven og almenlejeloven.

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP –EKN

Side 7 af 12

Vejlesøparkens synspunkter og bemærkninger

Vejlesøparken finder, at Energitilsynets afgørelse af 11. marts 2013 skal stadfæstes. I den forbindelse har advokat Marlene Hannibal henvist til sine bemærkninger af 23. november 2012 til Energitilsynet. Heraf fremgår blandt andet følgende:

- Varmeleverancerne fra klager til Vejlesøparken er omfattet af varmemforsyningslovens og dermed af Energitilsynets kompetence. Klagers anlæg, der er placeret hos Vejlesøparken, er ikke omfattet af undtagelsesbekendtgørelsens § 2.
- Det er ikke alle blokvarmecentraler, som er undtaget fra varmemforsyningslovens prisbestemmelser – undtaget er alene de blokvarmecentraler, som ejes af en boligblok/virksomhed/institution, og som leverer varme til eget forbrug.

³ Lovbekendtgørelse nr. 961 af 11. august 2010 om leje af almene boliger.

- Ud fra en ordlydsfortolkning af undtagelsesbekendtgørelsen kan klagers anlæg, der leverer varme til Vejlesøparken, ikke være omfattet af undtagelsesbekendtgørelsens formulering om levering af varme til "eget forbrug".

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse

For så vidt angår definitionen af kollektive varmforsyningsanlæg fremgår følgende af Lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 om varmforsyning (varmforsyningsloven):

"[...]

§ 2. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver følgende anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, jf. dog stk. 2:

1) Anlæg til produktion og fremføring af andre brændbare gasarter end naturgas.

2) Anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraft-varme-værker, affaldsforbrændingsanlæg, industrivirksomheder, geotermiske anlæg m.v.

3) Fjernvarmforsyningsanlæg, solvarmeanlæg, affaldsforbrændingsanlæg m.v., herunder kraft-varme-anlæg med en eleffekt op til 25 MW.

4) Blokvarmecentraler, herunder kraft-varme-centraler med en eleffekt op til 25 MW.

Stk. 2. Kollektive varmforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 omfatter ikke anlæg til produktion af opvarmet vand, damp eller gas, der har en varmekapacitet på under 0,25 MW, eller anlæg til fremføring af opvarmet vand, damp eller gas, hvor de produktionsanlæg, der leverer til anlægget, sammenlagt har en varmekapacitet på under 0,25 MW.

[...]".

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP –EKN

Side 8 af 12

Varmeforsyningslovens prisbestemmelser fremgår blandt andet af § 20:

"[...]

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-værker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispa-reaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter

ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsynings-systemerne, jf. dog stk. 7-14, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.
[...].”

For så vidt angår definitionen af blokvarmecentraler fremgår følgende af projektbekendtgørelse nr. 374 af 15. april 2013, § 2, stk. 1, nr. 3:

”[...]

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

...

3) Blokvarmecentral: En varme- eller kraft-varme-central, der er etableret i forbindelse med et større byggeri, hvis formål er at forsyne en lukket kreds eller et forudbestemt antal brugere med energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

...

[...].”

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP –EKN

Side 9 af 12

Af bemærkningerne til forslag til varmemforsyningslov nr. 258 af 8. juni 1979, fremgår blandt andet at blokvarmecentraler:

”[...]

...sædvanligvis er planlagt og etableret i forbindelse med opførelsen af et større boligbyggeri med det formål at forsyne et bestemt antal brugere (lejere eller bestemte bygninger). Anlæggets kapacitet er derfor sædvanligvis fuldt udnyttet

...

[...].”

Af bekendtgørelse nr. 1332 af 2. december 2010 om undtagelse af biogasanlæg og blokvarmecentraler fra kapitel 4 i lov om varmemforsyning (undtagelsesbekendtgørelsen), fremgår følgende:

”[...]

§ 2. Priser og andre betingelser for levering af opvarmet vand eller damp fra en boligbloks, virksomheds og privat eller offentlig institutions egen blokvarmecentral, der ifølge varmemforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, er omfattet af reglerne om kollektive varmemforsyningsanlæg, er undtaget fra bestemmelserne i lovens kapitel 4, såfremt anlægget udelukkende leverer opvarmet vand eller damp til boligblokkens, virksomhedens eller institutionens eget forbrug.

[...].”

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Klager ejer en række kraftvarmeanlæg, som er installeret i allerede etablerede varmecentraler i en række tilhørende bebyggelser. Den varme, som klager producerer på kraftvarmeanlæggene, anvendes til opvarmning af de tilhørende bebyggelser, som klager ikke ejer.

Ifølge definition af blokvarmecentraler i projektbekendtgørelsens⁴ § 2, stk. 1, nr. 3, er en blokvarmecentral en varme- eller kraft-varme-central, der er etableret i forbindelse med et større byggeri, hvis formål er at forsyne en lukket kreds eller et forudbestemt antal brugere med energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Det er Energiklagenævnets opfattelse, at den definition, som fremgår af projektbekendtgørelsen, kan tages som udtryk for, hvad der generelt må forstås ved en blokvarmecentral inden for varmforsyningslovens område.

Energiklagenævnet finder, at klagers kraftvarmeanlæg med en eleffekt på under 25 MW er at betragte som blokvarmecentraler og dermed som kollektive varmforsyningsanlæg i medfør af varmforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at anlæggene hver især forsyner en lukket kreds af brugere med varme, og at anlæggene ikke har til formål at forsyne andre aftagere. Det forhold, at kraftvarmeanlæggene ikke er installeret i varmecentralerne samtidig med opførelsen af de bebyggelser, som de forsyner, ændrer i de konkrete tilfælde ikke herved. Energiklagenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at det af forarbejderne til den oprindelige varmforsyningslov nr. 258 af 8. juni 1979 fremgår, at en blokvarmecentral *sædvanligvis* etableres samtidig med opførelsen af det byggeri, som blokvarmecentralen skal forsyne med varme. Det kan således efter Energiklagenævnets opfattelse ikke anses for et ufravigeligt krav, at blokvarmecentraler skal være etablerede samtidig med det byggeri, som blokvarmecentralen skal forsyne. Energiklagenævnet har samtidig lagt vægt på, at varmecentralerne er etablerede med det formål at forsyne en lukket kreds af brugere med varme, og at dette formål ikke er blevet ændret ved den senere installering af de enkelte kraftvarmeanlæg, der herefter anvendes som primær varmekilde i varmecentralen. Kredsen af aftagere har heller ikke ændret sig ved installeringen af kraftvarmeanlæggene.

Ifølge undtagelsesbekendtgørelses § 2 er en boligbloks, virksomheds og privat eller offentlig institutions egen blokvarmevarmecentral, der er omfattet af varmforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, undtaget fra prisreguleringen i varmforsyningslovens kapitel 4, hvis anlægget udelukkende leverer opvarmet

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP –EKN

Side 10 af 12

⁴ Bekendtgørelse nr. 374 af 15. april 2013 om godkendelse af projekter om kollektive varmforsyningsanlæg m.v.

vand eller damp til boligblokkens, virksomheden eller institutionens eget forbrug.

Energiklagenævnet bemærker hertil, at det således ikke er alle blokvarmecentraler, som er omfattet af undtagelsesbekendtgørelsen, men alene de blokvarmecentraler, hvor en boligbloks m.v. eget anlæg udelukkende leverer opvarmet vand eller damp til boligblokkens m.v. eget forbrug.

Efter Energiklagenævnets opfattelse må en naturlig sproglig forståelse af udtrykkene "egen blokvarmecentral" og "eget forbrug" i undtagelsesbekendtgørelsens § 2 føre til, at anlægget direkte eller indirekte skal have samme ejer som den boligblok mv., som det pågældende anlæg forsyner. Undtaget fra varmforsyningslovens prisregulering i lovens kapitel 4 er således efter Energiklagenævnets opfattelse alene de blokvarmecentraler, hvor der findes det ovennævnte ejersammenfald mellem anlæggets ejer og modtager af varmen.

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP –EKN

Side 11 af 12

For så vidt angår det af klager anførte vedrørende forståelsen af begrebet "levering", bemærker Energiklagenævnet, at hverken varmforsyningsloven eller undtagelsesbekendtgørelsen definerer begrebet "levering". Det er således ikke et krav, at der skal bestå et leveringsforhold i traditionel køberetlig forstand mellem en køber og en sælger, for at forholdet generelt er omfattet af varmforsyningsloven. Ved de blokvarmecentraler, der er undtaget fra varmforsyningslovens prisregulering i medfør af undtagelsesbekendtgørelsens § 2, er der i sagens natur ikke tale om et leveringsforhold mellem en sælger og en køber i traditionel køberetlig forstand. Der eksisterer således ikke et leveringsforhold, som er nødvendigt at regulere gennem varmforsyningslovens prisbestemmelser, hvilket netop må antages at være baggrunden for, at disse er undtaget fra varmforsyningslovens prisregulering.

I den konkrete sag ejer klager kraftvarmeanlæggene i varmecentralerne. Varmen leveres fra kraftvarmeanlæggene til de pågældende bebyggelser, som klager ikke ejer. Da der således ikke er det påkrævede ejersammenfald mellem ejer af anlæggene og ejer af bebyggelserne, som beskrevet i undtagelsesbekendtgørelsens § 2, finder Energiklagenævnet, at klagers anlæg ikke er omfattet af undtagelsesbekendtgørelsens § 2, hvorfor anlæggene ikke er undtaget fra prisreguleringen i varmforsyningslovens kapitel 4.

Med denne begrundelse stadfæster Energiklagenævnet Energitisynets afgørelse af 11. marts 2013.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energitisynets afgørelse af 11. marts 2013.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 23. september 2013.

Afgørelsen er truffet i henhold til varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

24. september 2013

J.nr 1021-13-60-30

ALP –EKN

Side 12 af 12

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnnsformand

/Annemette Lomholt Gade
Fuldmægtig, cand.jur.